

[A. Svensson.]

indgivet inden 26. Juni i Aar, som for længst var færdigbehandlet, men som man savnede Midler til at imødekomme, og jeg spurgte den højtærede Minister, om Akkordudvalgene kunde gøre Regning paa, at berettigede Forventninger om at faa efterbevilget de fornødne Midler vilde blive opfyldt. Hertil svarede den højtærede Landbrugsminister, at det dog var højst forunderligt, at jeg vilde gøre mig til Talsmand for saadanne Bevillinger, da Det konservative Parti, som bekendt, var Modstander af Akkordlovgivningen. Jeg troede ikke, den højtærede Minister vilde befatte sig med saa spinkle Argumenter. Det er rigtigt, at vi er Modstandere af Akkordlovgivningen. Jeg har selv fremhævet det, og jeg har tidligere understreget i dette høje Ting, at handlende og Haandværkere i de sønderjyske Landsdele har lidt meget under de alt for mange Akkorder, vi har haft dernede. Men det ændrer ikke noget ved, at naar vi ikke har kunnet faa Landsdelen økonomisk saneret, som vi fandt det rigtigt, saa maa vi indtil videre arbejde med den Lovgivning, vi har, deriblandt ogsaa Akkordlovgivningen.

Ja men, siger saa den højtærede Landbrugsminister, der er ikke givet Anledning til at nære berettigede Forventninger i saa Henseende. Jeg skal heroverfor fremholde, at Gaardejer Refslund Poulsen i Bovlund, der er Formand for Akkordudvalget i Haderslev Vesteramt, har tilskrevet mig, at Akkordudvalget i sin Tid fra Administrationen har faaet Meddelelse om, at de, der meldte sig med Akkordandragender efter den 26. Juni i Aar, skulde forberedes paa, at Akkorderne sandsynligvis ikke kunde gennemføres paa Grund af manglende Midler. Det kan da ikke godt betyde andet, end at de, som har indsendt Andragender inden den 26. Juni, med Rette har haft Grund til at vente, at Akkorden vilde kunne finansieres.

Den højtærede Landbrugsminister fremkom dernæst med en Redegørelse for, hvor mange Penge der indtil Dato var medgaaet til Akkorder i Nordslesvig. Det var forholdsvis 5 Gange saa mange som i de øvrige Landsdele. Dette svarer nøjagtig til, hvad jeg redegjorde for faa Dage siden, at vi i Fjor har haft forholdsvis 5 Gange saa mange Tvangsauktioner i Nordslesvig, som man har haft i det øvrige Land, og disse Tal viser igen, med hvilken mangedoblet Styrke Krisen raser i Nordslesvig fremfor i det øvrige Danmark, eller rettere sagt, viser med forfærdende Tydelighed,

hvor lidt den sønderjyske Befolkning har at staa imod med økonomisk. For det er jo Stillingen — og det har vi Konservative fremdraget Gang paa Gang i dette høje Ting —, at Omprioritering af det sønderjyske Landbrug efter Krigen til lave Kurser, Landbrugets økonomiske Genrejsning og Omlægning efter Genforeningen samt Markkatastrofen, som medførte Tab af den opsparede Kapital, saaledes at Landsdelen er blottet for Reserver — alt dette tilsammen har gjort den sønderjyske Befolkning langt mindre modstandsdygtig over for Krisen eller Konjunkturforandringen, hvad man nu vil kalde det, end Tilfældet har været i det øvrige Danmark. Det kan heller ikke den højtærede Landbrugsminister komme uden om, og den højtærede Minister underbygger i Virkeligheden med sine Tal, hvad jeg har fremført.

Til syvende og sidst maa den højtærede Landbrugsminister alligevel lade en Dør aaben, idet Ministeren sagde, at dermed er ikke sagt, at det var umuligt at faa flere Midler, men man maatte først se, hvad der i det øvrige Land var lagt Beslag paa. Jeg vil udtale Ønsket om, at det maa være denne Stemning, der maa komme til at beherske den højtærede Minister, og at Afgørelsen ikke maa trække længere ud end nødvendigt.

Hvad angaar en eventuel Hjælp til de af Misvækst haardt ramte Landmænd paa den sønderjyske Højderyg, var den højtærede Minister endnu mere afvisende. Og saa her søgte den højtærede Minister at føre et politisk Synspunkt ind i Debatten. Jeg har ondt ved, udtalte den højtærede Minister, at se Forskellen mellem det Krav, der her stilles, og det Tilskud til Landbruget, der blev afvist og betegnet som Almisse. Maa jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Landmændene paa den sønderjyske Højderyg har ikke ansøgt om Tilskud. Tværtimod er der, saa vidt jeg ved, indsendt til Landbrugsministeriet en Henvendelse, underskrevet af Formændene for Haderslev og Tønder Amts Sogneraadforeninger samt de respektive Amters Formænd for L. S., hvori der stilles Forslag om, at der gennem Sønderjyllands Laanekasse udlaanes Midler til at indløse Høstpantebrevene, og at disse Laan afdrages over et længere Aaremaal.

Jeg skal slutte med endnu en Gang at anbefale begge disse Anliggender til den højtærede Ministers alvorlige Overvejelse. Vi gaar utvivlsomt en meget vanskelig Vinter i Møde i Nordslesvig, med meget Mismod og megen Bitterhed, hvis der ikke